

DE LA MATÈRIA PRIMERA AL PRODUCTE FINAL

Entre la gran quantitat de productes amb els quals les colònies antillanes van nodrir Europa, el cotó hi té una presència notòria. Des de l'Havana, van arribar als ports catalans infinitat de velers replets de bales de cotó en floca, procedent en bona part de les plantacions de Nova Orleans i Charleston, destinat a una indústria tèxtil llavors en ple procés de creixement. Van ser molts els indians catalans que, al llarg del segle XIX, van enriquir-se comerciant amb aquesta fibra.

Gràcies a aquest cotó, la indústria catalana de les indies va arribar al seu punt àlgid, i va fer-ne de Barcelona la capital del sud d'Europa. Les mateixes colònies esdevingueren grans mercats als quals exportar aquests teixits estampats, produïts massivament i a preus molt assequibles. Per raons d'higiene, netedat i comoditat, i també estètiques, els teixits de cotó estampats acabaren sent molt acceptats pels cubans.

Igual d'èxit van tenir les teles de ll, els anomenats llenços, que importades en cru del nord d'Europa eren estampades a les fàbriques barcelonines i enviades, amb molt bona sortida, al mercat colonial. Així mateix, els comerços antillans es veieren ben replets de milers de canes de puntes al coixí, de poc pes i preus alts, i per molt de gènere de punt, producte de tipus econòmic, especialment de color –mitges de seda i de cotó, samarretes i calçotets, i, amb molt d'èxit, els apelfats–, realitzat a Mataró.

→ Libre d'exportació Sobrino de Antonio Regás, Mataró 1899.
Paper imprès. MaM 17676, col·lecció Fundació Jaume Vicens.

→ Calçotets llargs. Llana, punt llis. c. 1880-1910.
MaM 17086, col·lecció Fundació Jaume Vicens.

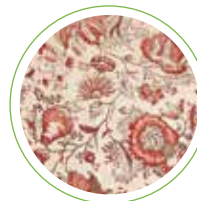
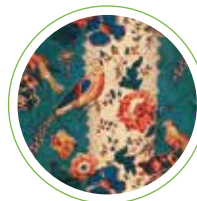
→ Mitja. Seda, brodat fil de plata representant motius vegetals, segle XVIII.
MaM 17167, col·lecció Pilade Franceschi.

→ Mitja, primera meitat segle XX. Cotó, punt llis. Hips de Marfà, associat en coronata (Mataró).
MaM 18061, col·lecció Fundació Jaume Vicens.

→ Mitja. Llana, punt llis i canalé. Segona meitat segle XVIII.
MaM 17219, col·lecció Pilade Franceschi.

→ Fragments d'indians del segle XVIII.
© CDMT, Guico Ortega.

→ Plantació de cotó al sud dels Estats Units.
Shutterstock.

→ El cotó és la fibra natural més produïda al món.
Shutterstock.

EN POC TEMPS, EL TEIXIT DE COTÓ I LLI MANUFACTURAT A CATALUNYA ANÀ ARRACONANT A LES ANTILLES LA LLANA, INTRODUÏDA EN UN PRIMER MOMENT PER CASTELLANS I ANDALUSOS, ELS TAFETANS I ELS TEIXITS DE SEDA, TAMBÉ D'ORIGEN ESPANYOL, I FINS I TOT ELS DE LLI FABRICATS A REGIONS TAN IMPORTANTS COM LAVAL (FRANÇA) O LANDSHUT (ALEMANYA).

→ Caricatura de l'india Manuel Vidal-Quadras, Josep Parera (1828? - 1902), Barcelona, mitjan segle XIX.
MFM 5904. © Museu Frederic Marès. Foto Guillem F-H.

MANUEL VIDAL-QUADRAS I RAMON ES MEMBRE D'UNA IMPORTANT NISSAGA D'INDIANS D'ORIGEN SITGETÀ QUE CONTROLA, ENTRE ALTRES NEGOCIS, EL COMERÇ DE COTÓ A LA RUTA NOVA ORLEANS-L'HAVANA-BARCELONA. JOSEP PARERA EL REPRESENTA VESTIT AMB ABRIC FOSC, UNES ULLERES PINÇANÀS I FUMANT UN BON HAVÀ.

